

det andet: Om det koster flere penge at lade være at satse på at løse klimaproblemet, end det koster at gøre en effektiv indsats?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er da ikke et problem at anerkende, at de fleste forskere mener, at der er et reelt klimaproblem. Sådan er det, og det er jo det, man lytter til, og det gør man også som politiker.

Når der spørges til, hvordan man bruger pengene optimalt, er det jo den drøftelse, der så er interessant. Hvad er det, man skal gøre, der er optimalt? Hvor er det, man skal sætte ind? Hvad er det, vi kan gøre? Hvad kan vi gøre for at forhindre, man rydder regnskove i Sydamerika? Hvad kan vi gøre for at forhindre, man brænder skov af på Borneo? Hvad kan vi gøre for det ene og det andet af det, der finder sted? Hvad kan vi gøre mod afbrændinger af tørvemoser? Hvad kan vi gøre for udslip i Danmark? Hvad kan vi gøre på alle niveauer? Det er jo den drøftelse, vi skal tage og vurdere, hvor vi får den største effekt af den måde, vi så bruger vores midler på, fordi midlerne ikke er ubegrænsede, og der også skal være plads til at servicere dem, der lever på kloden her og nu.

Så hvad man gør er jo en balance på hvert eneste område. Der er ikke noget, der bare kan ses isoleret. Alt sammen er jo en brik i et meget stort – om jeg så må sige – globalt puslespil.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som medspørger.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu går jeg ud fra, at finansministeren må have fået en taleseddel eller bedt om en. Der sidder jo begavede folk, som kan forklare ham det om de 2 grader. Det vil jeg ikke bruge min tid på.

Jeg vil sådan set bare spørge helt enkelt: Er finansministeren enig i, at der er et alvorligt problem med faretruende global opvarmning? Og er finansministeren enig i, at hvis vi ikke får nedbragt udslippet af drivhusgasser inden for de næste ca. 15 år, så bliver det meget dyrt at nedbringe udslippet?

Kl. 14.15

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu skal jeg jo ikke forhindre nogen, der har en meget sikker viden om, hvordan kloden og universet virker, i at have den viden.

Jeg mener stadig, at det er noget, man vurderer politisk: Hvad er det, man gør på hvilke områder, og hvornår? Altså, hvordan bruger man ressourcerne optimalt? Hvad er det, man skal sætte ind over for? Hvad er det, man mener man ved? Hvad er det, man ved med en meget stor sandsynlighed? Hvad er mere tvivlsomt? Det er det, der må ligge i en politisk debat. Man vurderer jo også løbende, hvad det er for et ansvar, man påtager sig, hvis man vælger forkerte løsninger. Man kan ikke løse alting på en gang, så derfor er der jo et politisk ansvar i den måde, man håndterer det på, og i, at man også har ret til at tænke sig om.

Så vil jeg sige, at hvis hr. Steen Gade og hvis fru Anne Grete Holmsgaard ved, hvad den gennemsnitlige overfladetemperatur var i præindustrielle periode fra år 1000 til 1750, så giv mig det tal, for så har vi noget at måle ud fra. Så er jeg helt tilfreds, for min kritik kørte jo på, at man vælger et udgangspunkt, som ikke er solidt og præcist defineret – et udgangspunkt, som man politisk agerer ud fra – og det, vi taler om, er jo investeringer i mange, mange milliarder kroner-klassen, også for danske skatteydere.

Der er det da en god idé at vide, at man politisk står på sikker grund. Der må jeg blot sige, at det ikke er det udgangspunkt, man har valgt. Det har jeg kritiseret, og det gør jeg stadig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard for et sidste spørgsmål.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er klart, at når man er på usikker grund, vil man helst tale udenom.

Mit spørgsmål var sådan set meget enkelt: Er finansministeren enig i – som den helt overvejende del af videnskaben mener – at der er tale om alvorlig global opvarmning, og er finansministeren enig i, at hvis vi ikke får nedbragt udslippet af drivhusgasser inden for 10-15 år, så bliver det meget dyrt både at nedbringe udslippet af drivhusgasser og at udbedre de skadevirkninger, der kommer af den globale opvarmning?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg har jo sagt, at vi har nogle store udfordringer, og så må vi fokusere på, hvor det er, vi løser dem bedst. Hvad er det egentlig, vi kan gøre ved den del, der er menneskeskabt? Hvordan er det, vi skal håndtere det? Det er jo en debat, vi fører i